

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015200740
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4015200740.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., D. XX, proti odporcovi: Mesto Štúrovo, so sídlom v Štúrove, Námestie slobody 1, právne zastúpený: Mgr. Csaba Bodnár, advokát, so sídlom v Štúrove, Továrenská 1, za účasti: 1/ C. I., bytom v K., K. XX, 2/ C. K., bytom v K., D. XX, 3/ X. K., bytom v K., D. XX, 4/ O. K., bytom v K., D. XX, 5/ A. X. P., bytom v K., D., 6/ X. I., bytom v K., D. XX, 7/ P. A., bytom v K., K. XX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 10. júna 2015, č. 11775/13574/2015, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2016, č. k. 19Sp/54/2015-74, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2016, č. k. 19Sp/54/2015-74, p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie Krajského súdu

Krajský súd v Nitre (ďalej v texte len „krajský súd“) rozsudkom z 31. októbra 2016, č. k. 19Sp/54/2015-74 (ďalej v texte len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) potvrdil rozhodnutie odporcu z 10. júna 2015, č. 11775/13574/2015 (ďalej v texte len „rozhodnutie odporcu“), ktorým odporca v rozhodnutí o predbežnom opatrení odporkyni C. E. (navrhovateľke v súdnom konaní) uložil povinnosť obnovenia predošlého pokojného stavu, ktorý je rušený šírením hudby a zvukových efektov z lodžie rodinného domu na ul. D. č. XX a zdržať sa prípadného opätovného narušenia pokojného stavu uvedeným spôsobom. Krajský súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v zmysle

ustanovenia § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je správne a je potrebné ho potvrdiť.

Ďalej krajský súd skonštatoval, že v danom prípade napadnutým rozhodnutím primátor Mesta Štúrovo uložil odporčkyni podľa § 5 Občianskeho zákonníka povinnosť obnovenia predošlého pokojného stavu, ktorý nie je rušený šírením hudby a zvukových efektov z lodžie rodinného domu na D. ulici č. XX a zdržať sa prípadného opätovného narušenia pokojného stavu uvedeným spôsobom.

Krajský súd ďalej uviedol, že právna ochrana podľa § 5 Občianskeho zákonníka je formulovaná ako predbežná a správny orgán pri jej poskytovaní nevyhlasuje ani nevytvára právny stav, ale stav pokojný - teda určitý konkrétny faktický stav. Obec zisťuje a rieši len skutkové otázky, pričom skutkovým základom pre rozhodnutie obce je posledný pokojný stav, ktorý existoval pred zrejším zásahom, práva a právnych otázok sa nedotýka, a ani sa nesmie dotýkať. O právnom stave rozhoduje súd (predovšetkým v občianskom súdnom konaní). Úlohou správneho orgánu je urýchlené poskytnutie ochrany pred zrejším zásahom do posledného pokojného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a pokoj. Konanie podľa § 5 Občianskeho zákonníka prebieha podľa režimu správneho poriadku.

Krajský súd preskúmal zákonnosť daného administratívneho rozhodnutia so zameraním sa na hmotnoprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu samosprávnym orgánom a dodržanie procesnoprávnych zákonných postupov vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.

Ďalej krajský súd poukázal, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžo 4/2012 z 29. novembra 2012 konštatoval, že obec neposkytuje ochranu akémukoľvek porušeniu či ohrozeniu práva, ale iba takému, ktoré nastalo tým, že sa bez právneho dôvodu zasiahlo do doterajšieho pokojného stavu, ktorý bol pred zásahom. Ide o ochranu doterajšieho stavu bez toho, aby obec skúmala, či ten, kto zasiahol do pokojného stavu na to oprávnený je, alebo nie je. Úlohou obce pri posudzovaní opodstatnenosti takéhoto návrhu je iba zistenie, či sa v konkrétnom prípade fakticky vytvoril a existoval pokojný stav a či bol zrejme narušený (správny orgán rieši iba skutkové otázky). Ide teda o právnu ochranu pred zrejším zásahom do posledného pokojného stavu.

Z vykonaného dokazovania mal krajský súd jednoznačne preukázané, že správny orgán - Mesto Štúrovo zistil, že existuje zrejmy zásah do pokojného stavu, táto skutočnosť nebola sporná, čo vyplývalo aj zo samotného vyjadrenia účastníkov správneho konania a jedná sa aj o prípad, ktorý bol medializovaný v televízii. Navrhovateľka púšťaním reprodukovanej elektronicky zosilňovanej hudby z lodžie svojho rodinného domu na D. č. XX sa dopustila zrejme zásahu do pokojného stavu. Túto skutočnosť ani navrhovateľka nespochybňovala, aj v opravnom prostriedku uvádza, že už od 8. júna 2015 hudbu nepúšťa.

Krajský súd ďalej poukázal na ustanovenia § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku a uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že správny orgán napadnutým rozhodnutím rozhodol v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 369/1990 Z. z. o obecnom zriadení, vecne správne, a preto jeho rozhodnutie z 10. júna 2015 ako vecne správne podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, potvrdil.

Čo sa týka námietky navrhovateľky, že sa jedná o litispendenciu, teda o vec, ktorá už bola právoplatne rozhodnutá rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch pod sp. zn. 9C 221/2004 z 26. mája 2006, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 65/2006 zo 6. decembra 2006, je právne irelevantná, pretože predmetnými rozsudkami sa súde zaoberali právnou stránkou zásahu navrhovateľky do pokojného stavu. Keďže predmetným rozhodnutím obec predbežne zakázala zásah a uložila obnoviť predošlý stav len po zistení skutkového stavu bez toho, aby skúmala komu právo skutočne patrí a aká je právna pozícia jednotlivých strán, pretože tieto otázky môže preskúmať a rozhodnúť o nich iba súd, čo v danom prípade aj bolo rozhodnuté vyššie uvedenými rozsudkami. Správny orgán iba zisťuje, či sú splnené podmienky požadované v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka, teda či je zrejme porušenie pokojného stavu, a či existoval pokojný stav pred zásahom. V danom prípade to bolo preukázané a správny orgán rozhodol v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka správne,

keď rušiteľovi, teda navrhovateľke, uložil obnoviť posledný pokojný stav.

V závere krajský súd poukázal na čl. 5 základných princípov Civilného sporového poriadku podľa ktorého, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu stanovenom odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré zjavne slúžia na zneužitie práva, alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech, jej náhradu trov konania nepriznal.

II.

Odvolyvanie navrhovateľky

Navrhovateľka podala riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. októbra 2016, č. k. 19Sp/54/2015-74 odvolanie (ďalej v texte len „podané odvolanie“), v ktorom sa domáhala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte len „odvolací súd“) rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V podanom odvolaní navrhovateľka uviedla, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu v celkom rozsahu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku a § 205a ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku.

Ďalej navrhovateľka v podanom odvolaní uviedla, že kópiu prvej a poslednej strany rozsudku krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 65/2006 zo 6. decembra 2006, posielala odporcovi (mesto Štúrovo) na druhej strane žiadosti zastavenia konania 13. mája 2015 a posielala ju aj v žalobe v prílohe č. 2, na krajský súd v Nitre, 6. júla 2015, kde na prvej strane krajský súd v Nitre napísal, že žalovaná je povinná zdržať sa obťažovania žalobkyne hlukom spôsobeným reprodukciou hudby, hovoreného slova, ako aj prevádzkou elektrického zabezpečovacieho systému nad mieru primeranú pomerom, a na poslednej strane krajský súd v Nitre napísal, že na základe skutkových zistení ustálených okresným súdom uložil povinnosť zdržať sa obťažovania žalobkyne hlukom spôsobeným reprodukciou hudby, hovoreného slova, ako aj prevádzkou elektrického zabezpečovacieho systému nad mieru primeranú pomerom. Tento dôkaz podľa navrhovateľky (rozsudok krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 65/2006) svedčí o tom, že hudba znela už v roku 2006.

Navrhovateľka ďalej skonštatovala, že na druhej strane rozhodnutia odporcu sp. zn. 11775/13574/2015 z 10. júna 2015, O. K. svedčil o tom, že už viac ako desať rokov počúva jej hudbu, keď sa po smrti svojej babky nastáhoval do jej domu. C. S. uviedla, že cez 15-16 rokov počúva jej hudbu. Na poslednej strane rozhodnutia odporcu, primátor mesta napísal, že počas uplynutia doby 14 rokov bola celá vec opakovane medializovaná, je verejne známa. Jednoznačný záver je aj z obsahu zápisnice z ústneho pojednávania pred odporcom, konaného 25. mája 2015, že veľa rokov sú narušené susedské vzťahy. Všetky vyššie uvedené dôkazy svedčia o dlhodobom konflikte medzi účastníkmi správneho konania.

Pokojný stav sa podľa navrhovateľky nikdy nevytvoril ani neexistoval, ani dodnes (1. februára 2017) nie je. Susedské spory a nezhody medzi účastníkmi konania trvajú odvtedy, keď sa navrhovateľka nastáhovala do svojho domu pred veľa rokmi, a tak možno skonštatovať, že sa medzi susedami vytvoril už trvalý nepokojný stav. Ustanovenie § 5 Občianskeho zákonníka pritom predpokladá zrejmy zásah do pokojného stavu, čo v preskúmvanej právnej veci z obsahu dokazovania nevyplývalo, ba naopak, svedčí o dlhodobom konflikte a o dlhodobom, veľa rokov trvajúcim nepokojnom stave.

Na poskytnutie ochrany obcou neboli podľa navrhovateľky splnené podmienky. Rozhodnutie odporcu nie je v súlade so zákonom. Rozhodnutie nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu. Ďalej navrhovateľka poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžo 98/2015 a uviedla, že

všetko svedčí o nemožnosti právnej aplikácie ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka odporcom, a to z dôvodu, že sporný stav medzi účastníkmi správneho konania je takého charakteru, z hľadiska časového aj vecného, že prekračuje právny rámec ochrany občianskoprávných vzťahov obcou daný ustanovením § 5 Občianskeho zákonníka.

Podľa navrhovateľky je rozhodnutím obmedzené jej vlastnícke právo garantované článok 11 Listiny základných práv a slobôd, článok 20 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobou napadnuté rozhodnutie podstatne zasahuje do jej základných práv a slobôd pokojne užívať jej majetok, pričom nerešpektovanie rozhodnutia o predbežnom opatrení by viedlo k možnosti uloženia pokuty podľa § 79 ods. 3 Správneho poriadku až do výšky 1 659,- Eur.

Ďalej navrhovateľka poukázala na článok 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Rím, 04.11.1950), ako aj článok 13 Ústavy Slovenskej republiky, a uviedla, že aj podľa nich s rozhodnutím o predbežnej ochrane boli porušené jej základné práva a slobody, lebo nemožno ukladať povinnosť navrhovateľke tak, aby nemohla pokojne užívať svoj majetok, aby napríklad pri odpočinku na lodžii vlastného súkromného domu postavenom na vlastnom súkromnom pozemku sedela ticho a nemohla počúvať obľúbené pesničky. Ak by navrhovateľka počúvala hudbu pri posedení na lodžii, aj keď veľmi ticho, hudba by sa šírila o šesť metrov ďalej na ulicu. Navrhovateľkine práva možno obmedziť len v medziach zákona.

Následne navrhovateľka poukázala na § 127 zákona č. 40/1964 Zb., rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžo 4/2012, § 30 ods. 1 a § 40 zákona č. 71/1967 Zb. a uviedla, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že podľa článku čl. 5 základných princípov Civilného sporového poriadok, zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným preťahom v konaní.

To podľa navrhovateľky krajský súd zrejme napísal podľa klamstiev niektorého zo susedov, zúčastnených na pojednávaní. Niektoré bulvárne médiá publikovali, je verejne známe, že hudbu počúvala kvôli neustále štekajúcemu psovi v susedstve. Dôkaz o tom je aj sťažnosť právniky navrhovateľky adresovaná na mestský úrad v Štúrove, ale ani vtedajší primátor mesta nekonal, ani mestská polícia, susedia sa len smiali a vyjadrili sa tak, že pes je preto, aby štekal. Navrhovateľku veľmi bolela hlava z neustáleho štekotu psa, nevedela sa sústrediť na účtovníctvo, čo robila doma cez víkendy, nevedela oddychovať, keď sa vrátila domov po práci v jej predajni nábytku, atď.. Hudba podľa navrhovateľky slúžila na to, aby nepočula tak silne štekot v susedstve, z čoho ju bolela hlava a kvôli neustálemu štekotu mala aj zdravotné problémy. Hudba nebola zneužitím práva, ale slúžila na ochranu jej zdravia a života, na ktoré má právo.

Ďalej navrhovateľka poznamenala, že krajský súd uviedol v napadnutom rozhodnutí článok 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý je účinný od 1. júla 2016, po začatí tohto sporu, preto ho žiada nebrať do úvahy, pričom odkázala na § 491 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Podľa názoru navrhovateľky z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že rozhodnutie krajského súdu a jeho postup v konaní nie je správny.

III.

Vyjadrenia k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril právny zástupca odporcu a žiadal odvolací súd, aby rozhodnutie krajského súdu potvrdil. Zároveň poukázal na svoje podanie č. AKB: 188/2016 z 24. októbra 2016, v ktorom sa podrobne vyjadril k tejto právnej veci.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili ďalší účastníci konania v 6. a 7. rade a zhodne uviedli, že naďalej trvajú na svojom stanovisku, ktoré uviedli v konaní pred krajským súdom.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili ďalší účastníci konania v 2., 3. a 4. rade a zhodne uviedli, že naďalej zotrúvajú na vyjadreniach, ktoré odzneli na súde, a žiadajú, aby odvolací súd rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila ďalšia účastníčka v 1. rade a uviedla, že naďalej trvá na svojom vyjadrení, ktoré uviedla v konaní pred sudkyňou krajského súdu.

Právny zástupca odporcu listom z 26. septembra 2017 informoval odvolací súd, že navrhovateľka aj v súčasnosti zasahuje do pokojného stavu púšťaním reprodukovanej, elektronicke zosilňovanej hudby šíriacej sa z lodžie rodinného domu č. XX. na ul. D. v K.. Na preukázanie ich tvrdení uviedol vo svojom podaní odkaz na reportáž televízie JOJ z XX. S. XXXX.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

Podľa § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý popredchádzal jeho vydaniu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v navrhovateľkou podanom odvolaní podľa § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúvajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúvava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V

zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Odvolací súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa prvoinštančný súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu v rozsahu odvolacích dôvodov, ktoré podala navrhovateľka v riadne a včas podanom odvolaní a konštatuje nasledovné.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu odvolací súd zistil, že odporca podľa § 5 Občianskeho zákonníka v spojení s § 46 Správneho poriadku rozhodol o vydaní predbežného opatrenia, v ktorom uložil navrhovateľke (v správnom rozhodnutí označená ako odporkyňa), povinnosť obnovenia predošlého pokojného stavu, ktorý nie je rušený šírením hudby a zvukových efektov z lodžie rodinného domu na ulici D. č. XX a zdržať sa prípadného opätovného narušenia pokojného stavu uvedeným spôsobom.

Z obsahu administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že jedna z navrhovateľiek v správnom konaní - C. I. (účastníčka konania v súdnom prieskume) sa proti navrhovateľke domáhala v občianskoprávnom konaní - žalobou súdnej ochrany v súvislosti s hlasným púšťaním hudby. V civilnom konaní bol vydaný rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C 221/2004-103 z 26. mája 2006 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co 65/2006-155 zo 6. decembra 2006 (právoplatný 21. februára 2007), ktorým súdy uložili navrhovateľke (v uvedenom súdnom konaní je označená ako žalovaná), aby navrhovateľka bola povinná zdržať sa obťažovania vo vzťahu k C. I. hlučným spôsobom reprodukciami hudby, hovoreného slova, ako aj prevádzkou elektronického zabezpečovacieho systému nad mieru primeranú pomerom.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správne konanie začalo na základe podnetu C. I. (účastníčky správneho konania) z 3. júna 2014, doručeného odporcovi 6. júna 2014, ako aj z podnetu ďalších účastníkov správneho konania, ktorí v priebehu mesiacov jún - júl 2014 doručili odporcovi žiadosť o obnovenie pokojného stavu, ktorý narušuje navrhovateľka šírením reprodukovanej hudby zo svojho rodinného domu. Odvolací súd konštatuje, že spolu s C. I. návrh na konanie na vydanie rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka odporcovi doručila C. K., X. K., O. K., A. X. P., X. I. a P. A.. V konaní nebolo sporným, že navrhovateľka z lodžie svojho rodinného domu šíri v značnej intenzite hudbu a zvukové efekty od rána od 6.00 hodiny, cez pracovné dni, sviatky, víkendy, čím obťažuje nielen účastníkov správneho konania (podnecovateľov konania), ale aj ostatných návštevníkov a obyvateľov mesta Štúrovo.

K odvolacej námietke navrhovateľky, ktorá tvrdila, že vo veci existuje právoplatné rozhodnutie v konaní Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 65/2006 a existuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci, odvolací súd uvádza, že odporca vydal správne rozhodnutie podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ktoré je za splnenia zákonných podmienok, možné preskúmať súdom, a to v správnom súdnom prieskume podľa (piatej časti Občianskeho súdneho poriadku v znení právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016) a od 1. januára 2016 postupom podľa Správneho súdneho poriadku.

Občiansky súdny poriadok dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel,

ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, a tie môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné. Neodstrániteľné nedostatky (podmienky) konania majú za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1, prípadne vec postúpiť inému orgánu. Medzi neodstrániteľné podmienky konania patrí aj prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) upravená v § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Prekážka veci raz rozhodnutej (res iudicata) je iba vtedy prekážkou brániacou v priebehu iného konania, ak ide o vec totožnú nielen v účastníkoch, ale aj v predmete veci, tzn. v ich požiadavke a v právnom základe tejto požiadavky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.04.2010, sp. zn. 5Sžf/67/2009).

Totožnosť veci je daná jednak totožnosťou účastníkov, jednak totožnosťou predmetu rozhodovania; v prieskumnom konaní podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku by išlo o totožný predmet rozhodovania, keby opravný prostriedok smeroval proti tomu istému rozhodnutiu, ktoré už bolo súdom preskúmané.

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) vylučuje možnosť vec znovu prejednať. Právoplatné rozhodnutie o veci musí reálne existovať. Predpokladá totožnosť osôb, ktoré boli účastníkmi konania, ako aj totožnosť predmetu sporu, pričom prekážku rozsúdenej veci tvorí len v takom rozsahu, v akom sa o uplatnenom nároku rozhodlo.

Napadnuté rozhodnutie odporcu je správnym rozhodnutím, má verejnoprávnu povahu a jeho prieskum podlieha odlišnej právnej úprave (účastníctvo, zákonné podmienky a pod.), než vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré vydávajú súdy v civilnom konaní, ktoré majú súkromnoprávny charakter. Takýmto rozhodnutím súkromnoprávnej povahy je jednoznačne aj rozhodnutie vydané Krajským súdom v Nitre, č. k. 25Co/65/2006-155 zo 6. decembra 2006 v spojení s prvostupňovým súdnym rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/221/2004-103 z 26. mája 2006.

Vzhľadom na charakter rozhodnutí správneho orgánu podľa § 5 Občianskeho zákonníka a rozhodnutí súdov v civilnom súdnom konaní, nie je možné považovať rozhodnutie odporcu ako i napadnutý rozsudok krajského súdu, za prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k rozhodnutiam Krajského súdu v Nitre v konaní sp. zn. 25Co/65/2006, a nie je možné konštatovať, že by vydaniu napadnutého rozhodnutia odporcu podľa § 5 Občianskeho zákonníka, pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, bránilo rozhodnutie vydané Krajským súdom v Nitre v konaní 25Co/65/2006-155 zo 6. decembra 2006, právoplatné 21. februára 2007. Odvolací súd túto odvolaciu námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní popiera dôvodnosť aplikácie § 5 Občianskeho zákonníka, keď tvrdí, že nejedná sa o zásah do pokojného stavu, keď problémy medzi navrhovateľkou a účastníkmi správneho konania (súčasne účastníkmi konania pred správnym súdom) trvali 10 - 14 rokov, odvolací súd konštatuje, že pre posúdenie existencie pokojného stavu a jeho náhlejšej zmeny nemôže mať vplyv rozhodnutie súkromnoprávnej povahy vydané skôr, v roku 2006, právoplatné v roku 2007. (C. I., ktorá bola účastníčkou správneho konania, bola súčasne žalobkyňou v konaní pred Krajským súdom v Nitre sp. zn. 25Co/65/2006).

V preskúmanom konaní sa však jedná o konanie odporcu proti navrhovateľke na základe nielen podnetu C. I., ale aj ďalších šiestich osôb, ktoré boli účastníkmi správneho konania. Konanie odporcu, ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutého správneho rozhodnutia odporcu, sa týkalo výlučne posudzovania správania navrhovateľky, v súvislosti s podnetmi na začatie tohto konania, doručené účastníkmi správneho konania, v mesiacoch jún - august 2014.

Z vylúčeného účastníkov správneho konania ako i navrhovateľky mal správny orgán preukázané, a s týmto

konštatovaním sa stotožňuje aj odvolací súd, že navrhovateľka od ranných hodín, v pracovné dni, sviatky, víkendy, z balkóna svojho rodinného domu púšťa elektronicky zosilnenú reprodukovanosť hudby, ktorou obťažuje nielen svojich bezprostredných susedov (aj podnecovateľov konania podľa § 5 Občianskeho zákonníka), ale aj iných obyvateľov a návštevníkov Mesta Štúrovo.

Navrhovateľka v správnom konaní skutočnosti tvrdené oznamovateľmi nespochybňovala, svoj postoj odvodzovala od jej práva vlastníť a užívať svoj majetok a práva počúvať hudbu, ktorú ma rada v priestore svojho rodinného domu. V odvolaní tvrdila, že napadnuté rozhodnutie obmedzuje jej právo vlastníť a užívať svoj majetok, čo je v rozpore v článkom 20 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 11 Listiny základných práv a slobôd.

Odvolací súd zdôrazňuje, že práva zakotvené v Ústave Slovenskej republiky, ako aj Listine základných práv a slobôd, na ktoré poukazuje v odvolaní navrhovateľka, sa týkajú práva vlastníť a užívať svoj majetok, tieto práva však nie sú absolútne. Každé právo môže byť realizované len v takom rozsahu, aby nadmieru primeranú okolnostiam veci nezasahovalo do práv a právom chránených záujmov iných osôb. Treba zdôrazniť, že právo užívať svoj majetok majú aj ostatní účastníci správneho konania (podnecovatelia na konanie odporcu podľa § 5 Občianskeho zákonníka), ako aj susedia navrhovateľky, obyvatelia Mesta Štúrovo, vlastníaci a užívajúci v Meste Štúrovo svoj majetok. Aj tieto osoby majú právo užívať svoj majetok nerušené a súčasne majú povinnosť užívať majetok tak, aby svojim spôsobom užívania neobťažovali, nad mieru primeranú okolnostiam veci, iných vlastníkov, užívateľov nehnuteľností v Meste Štúrovo a návštevníkov mesta. Každý má právo v svojom rodinnom dome a nehnuteľnosti púšťať si hudbu akú má rád, na akú je zvyknutý, avšak tak, aby nad mieru primeranú pomerom neobťažoval, realizáciou tohto svojho práva, iné osoby.

Keby každý obyvateľ odporcu pustil z balkóna, terasy, dvora, záhrady, svojho rodinného domu, ktorý vlastní alebo užíva, hudbu v takej hlasovej intenzite a časovom priebehu, ako púšťa hudbu navrhovateľka zo svojho rodinného domu, tak pokojné nerušené užívanie nehnuteľností, rodinných domov, záhrad, dvorov, obyvateľmi odporcu, vrátane aj samotnej navrhovateľky, by bolo narušené. Preto nie je možné zohľadniť v konaní obranu navrhovateľky, ktorá v tomto smere nemá logický základ a popiera akékoľvek pravidlá elementárnej logiky a slušného správania. Odvolací súd zdôrazňuje, že v napadnutom rozhodnutí odporcu, ako orgán verejnej správy - samosprávy, nerozhodoval vec súkromnoprávnej povahy. Pokiaľ navrhovateľka poukazuje, že bolo porušené jej právo vlastníť a užívať majetok, vzhľadom na individuálny charakter posudzovanej veci a druh napadnutého rozhodnutia (správne rozhodnutie), nie je možné ani z tohto dôvodu tejto odvolacej námietke priznať relevanciu.

Pokiaľ navrhovateľka popiera zistený skutkový stav veci, odvolací súd zdôrazňuje, že z vykonaného dokazovania, vyjadrení účastníkov správneho konania bolo bezpochyby preukázané konanie navrhovateľky, ktoré sama nepopiera. Odvolací súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie odporcu nevychádzalo z riadne zisteného stavu veci, keď tento argument - nedostatočne zistený stav veci navrhovateľka ani bližšie vo svojej odvolacej námietke nekonkretizovala. Pokiaľ tvrdila, že púšťa hudbu, ktorou len „odvracia“ rušenie jej pokojného stavu, jej pokojného užívania rodinného domu, tak táto námietka nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ňou predložených (v odvolaní proti rozsudku krajského súdu) listinných dôkazov. Sťažnosť navrhovateľky z 12. júla 2006, č. 1. 83 súdneho spisu, nepreukazuje ňou tvrdené skutočnosti, navyše nie je súčasťou obsahu administratívneho spisu a podkladov pri rozhodovaní odporcu. Pokiaľ by takáto skutočnosť (obťažovanie štekotom psa, ktoré spôsobovalo navrhovateľke zdravotné problémy - bolesti hlavy) bola preukázaná, navrhovateľka má zákonné možnosti domáhať sa ochrany svojich subjektívnych práv (zákonným spôsobom). Púšťanie hudby navrhovateľkou, aby zabránila počúvaniu štekotu psa, tak ako uvádza navrhovateľka vo svojej obrane, nemôže byť zákonným, primeraným a adekvátnym spôsobom, akým sa navrhovateľka môže brániť a domáhať pokojného stavu užívania svojej nehnuteľnosti. Zákonným a ani adekvátnym prostriedkom preto nemôže byť správanie sa navrhovateľky, obťažovanie hlasnou hudbou, šíriacou sa prakticky neobmedzene a pravidelne v Meste Štúrovo. Pokiaľ by odvolací súd (v prípade jej preukázania) túto odvoláciu námietku navrhovateľky akceptoval, tak by priznal relevanciu nielen

nezákonnému, ale aj scestnému spôsobu jej „obrany“.

Podľa ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Právna ochrana podľa ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka je formulovaná ako predbežná a správny orgán pri jej poskytovaní nevyhlasuje ani nevytvára právny stav, ale stav pokojný - teda určitý konkrétny faktický stav. O právnom stave potom rozhoduje súd (napríklad v občianskom súdnom konaní). Úlohou správneho orgánu je urýchlené poskytnutie ochrany pred zrejším zásahom do posledného pokojného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a klud. Konanie podľa § 5 Občianskeho zákonníka prebieha podľa režimu Správneho poriadku.

Predbežnosť v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku je potrebné chápať tak, že musí ísť o rozhodnutie predbežné v správnom konaní, t. j. vo vzťahu k ďalšiemu rozhodnutiu správneho orgánu. Rozhodovanie podľa § 5 Občianskeho zákonníka je však príkladom zverenia právomoci rozhodovať vo veciach občianskoprávnym správny orgánom. Predbežnosť rozhodnutia podľa ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka teda nespočíva v predbežnej povahe rozhodnutia v rámci správneho konania, ale jeho predbežnosť spočíva vo vymedzení vzťahu k možnému súdному konaniu a rozhodovaniu.

Na základe uvedených skutočností pri vydaní rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce a o opravnom prostriedku proti nemu sa rozhoduje v súdnom preskúmvacom konaní postupom podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l a nasl.).

Odvolací súd námietku, v ktorej spochybňuje navrhovateľka nedostatočne zistený stav veci pred vydaním rozhodnutia vyhodnotil ako nedôvodnú. Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že neboli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu § 5 Občianskeho zákonníka zo strany odporcu, lebo nejde o zásah do pokojného stavu a problém podľa nej trvá dlhé obdobie

10 - 14 rokov, odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom prieskumu je napadnuté rozhodnutie odporcu. Pre posúdenie veci je bez relevancie, tak ako odvolací súd už konštatoval právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 65/2006.

Účastníci správneho konania (podnecovatelia konania, ktorí sú aj účastníkmi konania v súdnom prieskume) v podaniach doručených správny orgánu odporcu v mesiacoch jún až júl 2014 tvrdili, že navrhovateľka ich, ako aj celé okolie obťažuje púšťaním hlasnej reprodukovanej hudby z jej rodinného domu. Navrhovateľka tento stav nepoprela, uviedla s odkazom na Facebook dôvody, pre ktoré hudbu s takouto intenzitou a takýmto časovým rozsahom púšťá, avšak bližšie svoje pohnútky pre svoje konanie v správnom konaní nešpecifikovala, až v odvolacom konaní tvrdila, že ju obťažuje štekot psa suseda, z toho ju bolí hlava a preto si hudbu, ktorú má rada, púšťá.

Východiskom pokojného stavu ako skutočnosti takej, najmä v rámci vzťahov obyvateľov obce, je stav, kedy každý obyvateľ obce, ktorý je vlastníkom alebo užívateľom nehnuteľnosti, užíva nehnuteľnosti a realizuje právo vlastníť a užívať nehnuteľnosti, zaručené Ústavou a zákonmi tak, že realizuje svoje právo v rozsahu, aby nadmieru primeraným pomerom a okolnostiam veci, spôsobom užívania svojej nehnuteľnosti, neobmedzoval užívanie nehnuteľností iných vlastníkov a užívateľov. Takto definovaný, podľa odvolacieho súdu, pokojný stav preskúmvanej veci, je východiskom pre posudzovanie spôsobu narušovania pokojného stavu. Keďže navrhovateľka realizuje výlučne svoj spôsob užívania nehnuteľnosti, neberúc ohľad na iných, jednoznačne narúša pokojné užívanie nehnuteľností a znemožňuje iným vlastníkom a užívateľom nehnuteľností obce, pokojné užívanie svojich nehnuteľností. Napadnuté rozhodnutie odporcu je v poradí prvým rozhodnutím odporcu vydaným postupom podľa § 5 Občianskeho zákonníka vo veci šírenia hudby navrhovateľkou, preto je pri zohľadňovaní individuálnosti prejednávanej veci, bez relevancie, že k obťažovaniu zo strany navrhovateľky dochádza za dlhšie časové obdobie. Navyiac, každé správne rozhodnutie správneho orgánu musí pôsobiť preventívne, nielen voči

účastníkom správneho konania, ale aj prípadným potencionálnym ďalším narušiteľom. Aj z tohto aspektu je potom napadnuté rozhodnutie odporcu, ako rozhodnutie orgánu samosprávy, opodstatnené. Sama navrhovateľka v odvolaní proti skoršiemu rozsudku krajského súdu v podaní označenom ako žaloba zo 6. júla 2015 doručená Mestskému úradu Štúrovo 8. júla 2015 č. 1. 3 súdneho spisu bod 4 podania uvádza, že prestala púšťať hudbu, odvolací súd však zistil z úradnej činnosti s poukazom na § 121 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, že opätovne porušuje pokojný stav, púšťa hudbu, čo je preukázané aj z médií (TV JOJ, Reportáž v S.).

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Konanie navrhovateľky, šírenie hlasnej hudby z jej rodinného domu jednoznačne a objektívne narušuje štandardne pokojný stav v obci, je v záujme ochrany verejného záujmu a obyvateľov obce, aby pokojný stav obyvateľov obce, bol obnovený. Preto bolo v záujme obyvateľov obce, vo verejnom záujme, nielen v záujme podnecovateľov správneho konania, vydať správne rozhodnutie podľa § 5 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by odvolací súd akceptoval odvolacie námietky navrhovateľky, plne by akceptoval prísne formalistický výklad § 5 Občianskeho zákonníka a nezohľadňoval by individuálny charakter posudzovanej veci, a v konečnom dôsledku by bol akceptovateľný stav, ktorý by nebránil komukoľvek,

kdekoľvek a akýmkoľvek spôsobom užívať v obci nehnuteľnosť, ktorú vlastní.

Odvolací súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre vydanie napadnutého správneho rozhodnutia odporcu, preto odvolacie námietky navrhovateľky vyhodnotil ako nedôvodné. Rozhodnutie správneho orgánu musí byť nielen zákonné ale i spravodlivé, o to viac, keď jeho individuálny aspekt (vzťah k navrhovateľke) má aj zásadný verejnoprávny rozmer. Spravodlivosť konania a rozhodnutia je základným princípom súdneho konania (aj súdneho prieskumu), ale i správneho konania a rozhodovania správnych orgánov.

Preskúmané rozhodnutie odporcu má, podľa odvolacieho súdu, zásadný „verejný rozmer“, keď verejným poriadkom v obci je aj zabezpečenie nerušeného užívania nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci.

Odvolací súd na záver dodáva, že na základe preskúmania záhlavia prvopisu rozhodnutia krajského súdu (čl. 74) a súdneho spisu zistil, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí v súlade s § 157 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku presne neoznačil účastníkov konania, keď namiesto priezviska ďalšieho účastníka v 3. rade K., uviedol „Z.“. Odvolací súd preto krajskému súdu ukladá povinnosť podľa § 222 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 164 Občianskeho súdneho poriadku vydať opravné uznesenie, ktorým opraví v záhlaví rozhodnutia krajského súdu, vyššie uvedenú chybu v písaní a doručiť ho účastníkom konania.

V.

Trovy odvolacieho konania

O náhrade trov odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a contrario, s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku tak, že navrhovateľke vzhľadom na jej neúspech v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporcovi ako i účastníkom konania 1/ až 7/ zákon priznanie náhrady trov konania v správnom súdnictve neumožňuje.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.